

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Diu Hieronymi conatus ad custodiendam castitatem ex sui ipsius scriptis
cap. lvii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE RATIONE COERCEN. LIBID.

& frigora: quatenus cibum potius, quam lasciuam cogi-
tes. Franciscum quoque uirum sanctissimum, eiusmodi
quoadque incensum flammis, uoluisse se niuibis nuda
corpore accepimus, ut eo gelu ardore carnis extingue-
ret, & repugnantem sibi concupiscentiam eo remedio
coerceret. Acris quidem ac penè atrox Francisci castiga-
tio: at Paconii abbatis propemodum immanior, qui
ad arcendum ueneris desiderium non gelu tantummo-
do norat corpus affligere, sed etiam dilacerare uulneri-
bus: Nudis namque pedibus uepres calcabat: & corpus
rotum tribulis, aculeisque spinarum foedicans se afflige-
bat: ut eo dolore obscenæ libidinis stimulus medere-
tur. Itidem factitasse et Benedictum abbatem ferunt: qui
ut uisæ aliquando foeminæ memoriam, et incestas cogi-
tationes à se procul pelleret, nuda consueuerat ferire sen-
tibus membra, et crebro rotatu, hirsutis secare corpus
aculeis, ut eo remedio mentem ab aculeis aliis affectâ,
& fauciam liberaret. Bernardum et ipsum quoque abba-
tem, Euagariumque presbyterum, alterum in lacum, alter-
rum in puteum descendere solitos hibernis noctibus tra-
dunt, ut carnis incendia gelascentium aquarum algori-
bus mitigarent.

Diui Hieronymi conatus ad custodiendam castita-
tem ex suis ipsius scriptis. Cap. LVII.

Quid etiam non fecit præstantissimus doctor no-
ster Hieronymus, ne quando his laqueis capere-
tur: utque leuaret sese iis flammis posset. Hæc
enim ipse de se eleganter, sed minime arroganter ait.
Quod quamuis omnibus ferme notum sit, atque à plus-
ribus rerum scriptoribus repetitum, tamen nec breuita-
tis studium ne rei repetendæ fastidium, potuit me retrahere
& hac narratione, quæ magnum lectoribus fructum
erunt: & non minus huic nostræ descriptioni afferat ornam-

mentum, O quoties, inquit, in eremo constitutus, in illa
 uasta solitudine, quæ exusta solis ardoribus horridum
 monachis præstat habitaculum, putabam me Romanis
 interesse delictis. Sedebam solus, quia amaritudine reple-
 tus eram. Horrebant sacco membra deformia, & squalida
 cutis situm ethiopiæ carnis obduxerat, quotidie lachry-
 mæ, quotidie gemitus: & si quando repugnantem uigi-
 liam somnus immines oppressisset nudæ humo ossa uix
 hærentia collidebam. De cibo uero, & potu taceo, quum
 etiam languentes monachi aqua frigida utantur: & con-
 cium aliquid accepisse luxuria sit. Ille igitur ego quod ob-
 gehennæ metum tali me carcere ipse damnaueram: scro-
 pionum tantum socius, & ferax, sæpe choris intereram puella-
 rum. Pallebam ora ieiuniorum, & mens desideris æstuabat, in-
 frigidum corpe, & ante hominem sicca iam carne præmortuum:
 sola libidinum incendia bulliebant. Itaque omni auxilio destitu-
 tus ad Iesum iacebam pedes, eos rigabam lachrymis, crine
 tergebam: & repugnantem carnem hebdomadarum inedia sub-
 iugabam. Non erubescio confiteri infelicitatis meæ mis-
 seriam: quin potius plango me non esse, quod fuerim. Me
 mini me clamantem, diem crebro iunxisse cum nocte: nec pri-
 us à pectoris cessasse uerberibus, quam rediret domino im-
 perante tranquillitas. Ipsam quoque cellulam meam, quasi con-
 gitationum mearum conscientiam pertimescebam, & mihi met-
 iratus, & rigidus, solus deserta penetrabam. Et reliqua
 quæ ibidem ab eo elegantissime referuntur.

Cohortatio ad proterendam carnis petulan-
 tiam ex superioribus exemplis
 sanctorum. Cap. LVIII.

Videte quæso quam parum sit, in ea re, fidendum huma-
 nis uiribus, quantoque labore, et nitu obstandum, nec
 carnis obruamur procellis. Quis est hac nostra
 tempestate, tam sanctus, tam constans, tam Deo charus, ut post ta-
 les, tantosque uiros putet se tutum esse in his periculis: ac non